

Sin endelige udformning fik lovforslaget i det udvalg, der behandlede sagen, og som i sin enstemmige betænkning anfører:

„Udvalget har i flere samråd med finansministeren drøftet de foreslåede ændringer i forlystelsesafgiftsloven og herunder rejst spørgsmål om muligheden for helt at afskaffe forlystelsesafgiften. Finansministeren har dog udtrykt betænkelighed ved straks at lade afgiften bortfalde og har her navnlig henvist til, at kommunerne ved budgetlægningen for regnskabsåret 1964-65 har regnet med forlystelsesafgiften som en indtægtskilde.

Finansministeren har derfor ikke ment at kunne stille forslag om en øjeblikkelig ophævelse af forlystelsesafgiftsloven, men har erklæret sig rede til at lade afgiften bortfalde fra og med udgangen af 1964. Om og i hvilken udstrækning kommunerne derefter skal have kompensation for afgiften, skal gøres til genstand for forhandlinger i perioden 1. oktober-31. december 1964. For at give kommunerne dækning for provenutabet i tiden 1. januar-31. marts 1965 har finansministeren stillet nedenstående ændringsforslag om, at afgiftsprovenuet i tiden fra den 1. april 1964-31. december 1964 fordeles med $\frac{1}{3}$ til statskassen og $\frac{2}{3}$ til vedkommende kommune.

Med henvisning til, at finansministeren har imødekommet udvalgets ønske om, at forlystelsesafgiften afskaffes med udgangen af kalenderåret 1964 og ikke over et kort åremål, finder udvalget ikke tilstrækkelig anledning til, at der i lovens resterende levetid gennemføres lempelse af afgiften af filmsforevisninger, bortset fra den foreslåede udvidede støtte til de små biografer. Man har ej heller fundet anledning til straks at afskaffe forlystelsesafgiften, for så vidt angår professionelle sportsarrangementer og motorvæddeløb samt Københavns Tivoli (lovens § 4, punkt g og h, samt lovens § 7).

Udvalget forudsætter, at grundlaget for en fortsat nødvendig støtte til dansk filmproduktion gennemføres i indeværende folketingsår, således at en nyordning på dette område kan træde i kraft den 1. januar 1965; og indtil denne støtte kan træde i kraft, har man fundet det rimeligt, at der af statens andel af forlystelsesafgiften stilles et beløb på 4 mill. kr. til rådighed for ministeriet for kulturelle anliggender til støtte af dansk og dermed ligestillet filmproduktion.

Under hensyn til, at forlystelsesafgiftsloven foreslås ophævet, er der enighed i udvalget om, at der ikke nu er grundlag for at ændre de gældende oppebørselsbestemmelser.“

Ved lovforslagets 2. behandling vedtoges de af finansministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag uden afstemning.

Ved 3. behandling oplyste *finansministeren*, at lovforslagets bestemmelser ville medføre en mindreindtægt for staten, som kunne anslås til 12,7 mill. kr., hvilket var lidt mere end efter det oprindelige lovforslag.

I den ændrede affattelse vedtoges lovforslaget enstemmigt.
